

„Ki maradhatna ki ennyi jóból!?”

FEUILLETON - LXVIII. évfolyam, 44. szám, 2024. október 31.

Az 1949-ben született Kántor Péter „kis dolgokból” építkező nagy költészetének - mint szakmai-egzisztenciális feladványnak - megvannak az életkorhoz és élettapasztalathoz, úgymint ember-, világ- és országismerethez kötött sarokversei: negyvenéves korában (és egyúttal a rendszerváltozás pillanatában) a *Megtanulni élni* (1990); ötvenévesen a *Megtanulni élni - II.* (2001); hatvanévesen a *Megtanulni élni - III.* (2010). És még idevenném a hetvenedik életévben keletkezett *Hirtelen hetvenet* is (2019). A költőként való létezés, egyáltalán a létezés tanulmányának egyik legfontosabb párhuzamát a számára fontos Kosztolányi életkorverseiben találjuk: *Most harminckét éves vagyok* (1917); *Ha negyvenéves...* (1929); *Ötven felé* (1935 körül).